

Zagata ameriške politike v svetu

Tragedija v Vietnamu se bliža vrhuncu, ne pa koncu. Vse kaže, da bo še dolgo trajala, v tej ali oni obliki. Osebnost diktature topoumnega a prefriganega in okrutnega diktatorja Van Thieuja bo prej ali slej, verjetno pa že v kratkem, zamenjala druga, še bolj toga in nič manj okrutna ideološka diktatura, ki so ji človeška življenja, tudi tisoči in stotisoči človeških življenj le malo mar, da le dosega svoje namene. Dejstvo je, da nobena stran ni dopustila in še vedno ne dopusti, da bip rišel do besede kak drug politični glas ali kaka druga, ljudska plast razen najbolj doslednih in zagriženih pristašev obeh diktatur. Tu v Evropi je sicer težko doumeti vse vzroke vietnamske in sploh indokitajske tragedije, kajti nihče je ni preučil do dna, najmanj pa tisti evropski in ameriški časniki, ki so — brez znanja jezika — za kake tedne pogledali v Vietnam in napisali nekaj slikovitih reportaž ter posneli kopico prav tako slikovitih — motivi panično bežečih množic, ranjenih, sestradah in mrtvih so vedno slikoviti — fotografij. Verjetno se jim pri tem še sanjalo ni, za kaj se Vietnamci in Kambožani že desetletja tako zagrizeno bojujejo med seboj.

Ni pa dvoma, da imajo pri tamkajšnjem dogajanju veliko krivdo Združene države. Tu nimamo namena razglabljati o moralni odgovornosti, ki je globlja in bolj skrita, ampak o politični odgovornosti. Zakaj je ameriška politika pahnila Vietnamce v tako državljansko vojno in tako medsebojno obračunavanje, če ni bila sposobna, da bi uveljavila svojo voljo?

Toda ameriška politika si nima očitati samo Vietnam in Kambodže, kjer je napravila še večjo neumnost, ampak še marsikaj drugega, tako da se lahko govori da nes o pravem polomu vsega koncepta ame-

riške povojne politike v svetu. Povsod je na umiku ali doživlja katastrofalne poraze. Popoln neuspeh je doživela v politiki glede »ene same Nemčije«, kajti dokončno je prodrla Sovjetska zveza s svojo tezo dveh ločenih nemških držav; poraz je doživela v Bangladešu v Indiji. Izgubila je ves ugled v zahodni Evropi in v južni Ameriki, na umiku je v Afriki, z naravnost nerazumljivo brezbriznostjo je dopustila, da se je zaradi Cipra odlomil južnovzhodni konec Atlantske zveze. Z dvoumno politiko na Bližnjem vzhodu si ne bo pridobila Arabcev in si bo odbila Izraelce. S predolgim tihim podpiranjem reakcionarnih diktatur v Španiji in na Portugalskem si je, kot kaže, že napravila prijateljstvo Portugalcev, v Španiji pa je stvar na najboljši poti k enake- mu koncu.

To so sadovi toliko proslavljene »pragmatične« ameriške politike, ki je videla

komaj do konca lastnega nosu in ne dalje, to je, samo svoje lastne trenutne interese, popoln prezir pa je kazala za interese tistih, v katerih usodo se je vtikala. O vsem je bila pripravljena sklepati kravjek upčije. Zaradi tega ni mignila s prstom ob tragedijah na Madžarskem l. 1956 in na Češko-slovaškem l. 1968, ob pokolih v Rwandi, in zdaj ob tragediji kurdskega naroda v Iraku, pač zato, da ne bi vznevoljila Arabcev in si naprtla novih težav s petrolejem. Ta največja sila sveta z velikimi lastnimi viri energije, ki bi ji bilo treba le izreči besedo, pa bi obvarovala pred ropadom nesrečni kurdski narod! Mali narodi so bili vedno drobiž pri ameriških kravih kupčijah, žrtve »pragmatične« politike ameriških zunanjih ministrov. To smo doživeli Slovenci na lastni koži po prvi in po drugi svetovni vojni, tako na Koroškem kot na (Dalje na 7. strani)

Samo menjava diktature na Portugalskem

Po štiridesetletni avtoritarni diktaturi na Portugalskem, s prepovedjo političnih strank, razen ene same — režimske — seveda, in po manj kot enoletnem obdobju relativne svobode in političnega pluralizma, a brez oblasti, ki je bila pridržana vojakom, avtorjem državnega prevrata, je zdaj Portugalska dejansko že pod novo diktaturo, tokrat vojaško in rdeče pobarvano. Volitev, ki bodo čez dva tedna, se ne bodo mogle udeležiti vse stranke: krščansko-demokratska stranka in dve skrajno levi stranki bodo od njih izključene. To bo potvrdilo rezultat in odvzelo volitvam pravi pomen. Korist od tega bo imela predvsem komunistična stranka, ki jo vodi Cunhal, o katerem pravijo celo njegovi komu-

nistični kolegi v drugih državah, da je najbolj zagriženi in fanatični stalinist, kar jih je še ostalo, in da se ni prav ničesar naučil od postalinističnega obdobja.

Zato je jasno, da tiči za sklepom vojaškega odbora, ki je izključil krščansko-demokratsko in obe skrajno levi stranki od volitev, Cunhal, ki ima velik vpliv na levičarski vojaški odbor. Ker pristaši krščansko-demokratske stranke ne bodo mogli voliti svoje stranke, bodo volili — tako računala Cunhal — bolj desno stoječo stranko, kar bo dalo vsemu temu taboru čisto desničarski značaj; to pa je Cunhalu potrebno po njegovi stalinistični dialektiki, da doseže polarizacijo političnega življenja na Portugalskem v zgolj dva tabora: desnica in levica, kar naj bi se po isti logiki izcimilo v razredni boj in v »boj proti reakciji in ostankom fašizma«. Po drugi strani pa bo prepoved dveh skrajno levih strank prisilila njune pristaše, da bodo volili komunistično stranko, ki bo tako okrepljena.

Portugalske je nov primer, da dolgotrajna diktatura zaslepi ljudstvo, tudi če ji je nasprotno, ker ga odvadi demokratičnega življenja in izbiranja. Parole mu preidejo v kri in meso, in komaj se znebi parol ene diktature, postane žrtev parol, ki gaz vabijo v drugo diktaturo. Narode je mogoče vzgajati za demokracijo samo v svobodi, vsaka diktatura, bodisi desna ali leva, pa je bolezen, od katere narodi le počasi okrevajo in še to le po res skrbni demokratični negi. Portugalski vojaki pa so, kot kaže vse prej kot dobri zdravniki in bolničarji v tem smislu.

UŽALJENI KISSINGER

Kissinger je, kot kaže, hudo zameril Izraelcem, da se niso vdali njegovemu prigovarjanju, da bi se pomaknili na Sinaju še bolj nazaj in prepustili Egipčanom obe najvažnejši gorski sedli velikega strateškega pomena in petrolejske vrelce. Samo to bi bilo omogočilo uspeh njegove zadnje misije na Bližnjem vzhodu. Iz nevolie nad Izraelci je preklical obisk izraelskega zunanjega in obrambnega ministra v Washingtonu, kjer bi se bila morala pogovoriti o nadaljnjih ameriških dobavah orožja Izraelu, da bi lahko obdržal ravnovesje v oborožitvi z arabskimi državami, ki jih oborožuje Sovjetska zveza. Kot znano, pa Egip-

čani tudi za tako koncesijo niso bilipripravljeni preklicati vojnega stanja z Izraelom ali obljubiti, da ga ob prvi priložnosti ne bodo spet napadli.

Kissingerju tako ni bilo mogoče do konca odigrati vloge angela miru, ki mu tako ugaja, in požeti aplavze vsega sveta, ki bi mu tako godel. Morda bi mu prigodel celo še eno Nobelovo nagrado za mir. Toda Izraelci menijo, da ima dovolj priložnosti v Vietnamu, da si prisluži še drugo, ne pa na njihove stroške. Pravijo tudi — in v tem pogledu vemo, da imajo prav — da ni nič tako mučno kakor imeti opravka z rene-gatom.

RADIO TRST A

: : NEDELJA, 13. aprilo, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motiv. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Felix Mendelssohn-Bartholdy. Klavirski trio. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder: »Vanček«. Napisal Carlo Collodi, dramaturg Marja Kalan. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Glasbena skrinja. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 13.30-15.45 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Operetna fantazija. 17.00 Šport in glasba. 18.00 »Ifigenija na Tavridi«. Drama. napisal J.W. Goethe, prevedel Fran Albrecht. RO. Režija: Jože Peterlin. 19.20 Zvoki in ritmi. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 22.00 Nedelja v športu. 22.10 Sodobna glasba. 22.30 Ritmične figure.

: : PONEDELJEK, 14. aprila, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za srednje šole) »Tominc — umetnik portretist«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (za srednje šole - ponovitev). 18.50 Baročni orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.20 Jazz glasba. 20.00 Športna tribuna. 20.35 Slovenski razgledi: Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti - Slovenski godalni kvartet: violinista Slavko Zimšek in Karel Žužek, violinist France Avsenek, violončelist Edi Majaron. Saša Šantel: Kvartet v d molu - Slovenski ansambl in zbori. 22.15 Klasiki ameriške lahke glasbe.

: : TOREK, 15. aprila, ob: 7.00 Koledar. 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 12.50 Medigra za glasbila s klaviruro. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.50 Franco Chiari in njegov kvartet. 19.10 Čopova pisma Francu Leopoldu Saviu (Martin Jevnikar). 19.25 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.00 Šport. 20.35 Cebussy: Pelléas in Mélisanda, opera. 21.40 Nežno in tiho.

: : SREDA, 16. aprila, ob: 1.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol) »Pogled v naravo: prva gnezda«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol - ponovitev). 18.50 Pianist Vladimir Krpan. Franz Liszt: Funérailles. 19.15 Družinski obzorik. 19.35 Zbori in folklor. 20.00 Šport. 20.35 Simfonični koncert. Vodi Anton Nanut. Sodelujeta flavtist Miloš Pahor in sopranistka Ileana Bratuș Kacjan. W.A. Mozart: Mala nočna glasba. 21.55 Pesmi brez besed.

: : ČETRTEK, 17. aprila, ob: 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Slovenski razgledi. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Skladatelji iz njihove korespondence (Ada Markon). 19.10 Narava in sodobni človek (Tone Penko). 19.25 »Pisani balončki« Krasulja Simoniti. 20.00 Šport. 20.35 »Radio«, drama, napisal Ireneusz Iredynski, prev. Marija Raunik. RO. Režija: Jože Peterlin. 21.05 Skladbe davnih dob. Madrigali Jacoba Gallusa. 21.25 Motivi iz filmov. 22.00 Južnoameriški ritmi.

: : PETEK, 18. aprila, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol): »Ustvarjali so pri nas: Fran Venturini«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol - ponovitev). 18.50 G. Pettrassi: Koncertna uvertura. 19.10 Stello Mattioni: »Črna hiša«. 19.20 Jazz glasba. 20.00 Šport. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. Vodi Thomas Schippers. Sodeluje oltistka Lili Chookasian. 21.30 V plesnem koraku.

: : SOBOTA, 19. aprila, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Poslušajmo spet. 13.30-15.45 Glasba po željah. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Koncertisti naše dežele. Pianistka Neva Merlak. 18.50 Glasbena zlepienka. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Jernej Legat« (Martin Jevnikar). 19.20 Orkester proti orkestru. 19.40 Pevska revija. 20.00 Šport. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Alamut«. Napisal Vladimir Bartol, dramaturg Mirolav Košuta. RO. 21.30 Vaše popevke. 22.30 15 minut z Rafom Cristianom.

Nenadna smrt Borisa Trampuža

V soboto nas je trdo zadela vest, da je nenadno umrl Boris Trampuž, bivši generalni konzul SFRJ v Trstu. Hudo nam je, ko moramo poročati o njegovi smrti. Od nas je šel šele pred štirimi meseci in zdel se je še poln življenja in moči, vedrine in delovne volje. Zato smo bili prepričani, da ga bomo še mnogokrat videli med nami, tržaškimi Slovenci, na naših prireditvah in praznikih, katerih se je vedno rad udeleževal. Bil je takorekoč eden izmed nas, saj mu je bil Trst domač že iz mladosti. S koščkom svojega srca je vedno visel na našem mestu, ali bolje rečeno, na naši slovenski skupnosti v Trstu. Veliko prijateljev pa si je pridobil zaradi svojega prijaznega in ustrežljivega značaja ter zaradi svoje pogoste navzočnosti na naših kulturnih prireditvah tudi med svojim delovanjem kot jugoslovanski generalni konzul v Trstu.

Boris Trampuž je bil rojen 1. 1912 v Pazinu, a se je čutil bolj Kraševca kot Istrana. Kot begunec je študiral na univerzi v Ljubljani, kjer je deloval v raznih narodnoobrambnih in študentskih organizacijah. Med vojno je začel takoj organizirati odporiško gibanje in se s svojo skupino priključil Osvobodilni fronti. Imel je odgovorne funkcije v podtalnem boju v Ljubljani, ki so zahtevale veliko poguma in odločnosti. Tudi po vojni je imel pomembne funkcije tako v javni upravi kot v konzularni službi. Bil je med drugim vicekonzul jugoslovanskega generalnega konzulata v Bratislavi, konzul v Celovcu in, kot rečeno, generalni konzul v Trstu.

Dobro je poznal vse naše probleme in potrebe ter jih pomagal reševati, kjer in kolikor je le mogel.

Smrt ga je dohitela v Bohinju, kjer je imel hišico. Zadela ga je srčna kap in to med vožnjo v avtu, ko je peljal nekega delavca na njegov dom. Nenadno je zavozil z avtom v sneg ob robu ceste, verjetno v zadnjem naporu, da bi pravočasno ustavil vozilo, nakar mu je glava omahnila nad krmilo.

Pogreb je bil v torek na Žale v Ljubljani.

Z Borisom Trampužem smo izgubili tržaški Slovenci iskrenega in dobrega prijatelja, naš narod poštenega javnega delavca, svet pa je revnejši za dobrega in simpatičnega človeka. Naj v miru počiva!

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

Mihec in Jakec se menita od žurnalistov

— Znaš Jakec, jest, ke gledam taku okuli, jest sm zdej pogruntau, česa se bom lotu: jest bomp ostou žurnalist.

— Kej? Ma kej si se zmotu?

— Neč se nisem zmotu jn prou taku bom naredu.

— Ma Mihec moj, si premislu kej? Znaš, de za bet žurnalist moreš tudi nekej znat. Treba znat pisat jn tudi kej povedat. Ni kar taku. Jn pole gramatika jn vse sorte...

— Ni prou neč res. Tu je blo enkrat jn ti si po starem. Dandanes je pršla demokracija taku naprej, de je vsak državljan, od osemnajst let naprej, lahko žurnalist. Jn jest videm, de ni treba prou neč znat. Ne jezika ne tistga, ke be mogu povedat. Prouzaprou je narbol težko tu, de nekej napišeš jn de neč ne poveš. Tu, videš, je braura.

— Beži, beži Mihec, kej govoriš! Jn kaku misleš, de boš dobu službo ku žurnalist? Kadu te bo vzeu!

— Ni treba, de me vzame. Bom začnu kar na svoje.

— Ma Mihec, kej si se prou res zmotu? Ma za tako reč je treba dnar. Jn ne malo. Beži, beži, dejmo govort kej družga.

— E, dragi moj Jakec, si slišau ti, de je aden dobu na Sisal osemstu meljonov jn de ga strašno ješčejo, ma ga ne morejo dobet. Ben videš, tiste meljone sm dobu jest. Ma ne povedat nobenmi! Jn jest mislem, de bo kar zadosti za začent. Jn pole, kadar bo stvar stekla, se bom ben povezaui s kašnem šejkam, kašno družbo od nafte al kej

podobnega. Jn dnarja bo ku škovac. Še tebe bom lahko vzeu u službo. Mi boš pisau horoskope.

— Ma Mihec, kej nimaš bol pametnega dela zame?

— Dragi moj Jakec, pisat horoskope ni kar taku. Vsi pametni časniki jemajo horoskop. Pomeni, de jema svojo velavo.

— Ben, ben, tisto bomo vidli. Ma kašne sorte časnik misleš dent gor?

— Ne bo prou časnik, ma revija. Družinska revija. Bo nutre horoskop, ana križanka, nomalo čakol od mode, humor...

— Humor? Ma ki boš dobu anga humorista? Videš, pametneh jn resneh ledi je kolkor češ, ma humoristov pej — jeh moreš jeskat.

— Sej jeh bom plačau.

— E, dragi moj, plačaj kolker češ, ma z dnarjem ne boš naredu humoristov. Tu je naraven talent jn neč ne pomaga, če se sileš, zatu ke pride ven samo kašen špas ke pravejo Taljani scherzi de preti jn se moreš žgačkat, če se češ smejat. E, Mihec moj, ana revija ni kar taku.

— Sej sm ti vre reku, de dnar jemam. Bom denu nutre kašne fotografije u farbah, polikromijo, ses Havajskih otokov, ses Portoroža, Bleda, nage babe, kašne kam-pjone od športa jn tako. Boš vidu.

— Če misleš taku, ti bo šlo strašno dosti dnarja. Zatu ke tista polikromija košta, fi na karta košta jn tiskarna pej — nanka govort. Jn pole ke boš tolko špendau ti bo ratala ana revija, ke bo vse vkep ana figa. aZtu ke ti misleš samo na tehniko jn na tašne drage reči. Ma za naredet ano revijo koker se šika, moreš jemet ledi. Ledi, ke znajo. Ma samo z dnarjem se jeh ne da naredet.

Njun zadnji dan

F. J.

Objavljamo prvi del reportaže o zadnjem dnevu pesnika Stankota Vuka in njegove žene Danice roj. Tomažič, v njun spomin za obletnico njune mučeniške smrti v marcu.

—o—

Kakšen je bil njun zadnji dan? Kaj sta tisti dan doživela, kaj sta razmišljala? Sta imela kakšno slutnjo? Kakšen okus so imele zanju tiste zadnje ure njunega življenja? Kakšen je bil Trst, kakšen je bil svet, ki sta se jima zadnji dan vrivala v zavest?

Stanko je zjutraj gotovo kmalu kupil časnik, da si je po skopih uradnih poročilih z bojišč in po drugih drobnih vesteh dopolnil radijska poročila in si skušal ustvariti bolj jasno predstavo o dogajanjih na bojiščih. Kakor vsi Slovenci je komaj čakal, da se vojska konča s porazom Nemcev, ki so se tedaj borili še v Rusiji, na romunski meji in pri Anziu.

»Il Piccolo«, ki je tedaj izhajal samo na dveh straneh, je tisti dan prinesel pod največjim naslovom na prvi strani vest iz nemškega uradnega vira, da so izgubili Američani v dveh dneh 252 letal nad Nemčijo. Poročal je tudi, da se bijejo težki boji južnozahodno od Krivojroga in okrog Svenigorodke in Šepetovke. Uničeni da sta bili dve sovjetski oporišči na Narvi. Ponesrečil se je boljševiški poskus izkrcanja na Ribiškem polotoku. List je prinesel tudi vsebino tedenskega Goebelsovega komentarja v tedniku »Das Reich« pod naslovom »Britanska plutokracija je prisiljena pobirati kostanj iz ognja za zaveznike«. Na isti strani je bil objavljen »Poziv bivšega srbskega ministra donkijhotom v hribih«, pa tudi Funkov govor po radiu na temo »Naš denar« in vest, da so ukinjene zabave v Reichu za »dan herojev«. S fronte v Italiji je poročal »Piccolo«, da sta izkrcevališči pri Nettunu in Anziu stalno pod topniškim ognjem. »Zadeta in zažgana velika trgovinska ladja«. Na Pacifiku so Japonci na Bougainvillu v napadu proti neki avstralski diviziji. Jugoslovanski veleposlanik v Kanadi odstopil zaradi razlik s svojo vlado (v Kairu). Na Zahodnem Balkanu je bilo ujetih 200 banditov. Objavljeni so predpisi o pošiljanju paketov interniranim italijanskim vojakom v Nemčiji. Stalin se noče pogajati s poljsko vlado v Londonu. Na drugi strani je bilo javljeno, da predvajajo v Supercinema film »Segreto d'amore« z Marijo Brozowo. Premiera. V Teatru Fenice je bila na sporedu »fantasia musicale« »Giro tondo« z Ninom D'Artena, Aldo Mürrer in Willyjem. Za naslednji dan je bila napovedana v Verdijevem gledališču premiera Giordanove opere »Fedra« s Franco Somigli v naslovni vlogi in z Alessandrom Zilianiem, Doro De Stefani in Scipiom Colombom v drugih glavnih vlogah. Začetek ob 18.15.

(Takrat sta bila Stanko in Dani že 22 ur mrtva). V galeriji Trieste bodo odprli zvečer ob 17. uri »Razstavo cvetja« (slike), jutri bo odprta za javnost. Prenotiranje za kontingentirana živila za mesec marec...

Nedvomno sta z Dani govorila o poročilih z bojišč. Kako sta si želela konec vojne, da bi bilo že enkrat konec nacističnega in fašističnega nasilja, da bi bil slovenski narod svoboden in da bi lahko vsi spet živeli v miru in srečni. Potem bi lahko delal, pisal, predaval, se posvetil javnemu delu, k čemur ga je vleklo srce. Vojni dogodki so ju tembolj zanimali, ker sta se odpravljala v hribe. Malo prej je bil Stanko zaradi tega v Mirnu in tam blizu se je sestal z Vilfanom in še z nekom drugim. Sklenila pa sta z Dani za nekaj dni še odložiti odhod.

Opoldne sta šla na kosilo k njeni mami v Via dei Porta št. 16, kjer je Dani preživela svojo mladost. To ni bilo daleč od njunega stanovanja v tretjem nadstropju velike hiše v via Rossetti 31. Po Rossettijevi cesti nekaj sto metrov navzgor in nato na levo. Preko zidu, ki obdaja zaprt park blizu Tomažičeve hiše, so molele veje drevesa v prvem cvetju kakor letošnji 10. marec. Bilo je petek... S seboj sta pripeljala nekega prijatelja iz Mirna, ki ju je obiskal, in Dani je rekla: »Mama, saj ne boš huda, da sva ga pripeljala s seboj, in mu boš dala malo kosila, ali ne?« Potem sta dejala, da gresta domov, in prijatelj je šel z njima. Zvečer se bosta vrnila na večerjo.

Toda zvečer je prišel Stanko sam. Rekel je, da se Dani ni dalo priti, slabo se počuti, si bo sama pripravila kaj malega. Tudi on mora kmalu proč, ker ima sestanek z nekim profesorjem, katerega pa ne pozna.

Oni ga je prosil, je rekel, če bi ga lahko obiskal, in nocoj boji rišel.

Kmalu nato, malo po osmi uri, pa je telefonirala vratarica hiše, kjer sta stanovala: »Gospa, ali imate ključ od stanovanja vaše hčere in njenega moža v naši lišči?«

Gospa Tomažičeva se je prestrašila. Tista vratarica je bila vran nesreče, kadar je telefonirala, je bilo vedno kaj hudega. Ona je bila tudi tista, ki je telefonirala štiri leta prej, da je policija odgnala Stankota v zapor... Hotela je vedeti, kaj se je zgodilo. Vratarica se jeobotavljala. Končno je povedala, da so se slišali iz stanovanja strelji, pa policija ne more noter, ker so vrata zaklenjena.

(Dalje prihodnjič)

GLASBENA MATICA - TRST

V petek, 18 aprila 1975 oz 20,30 uri bo pel v Kulturnem domu v Trstu

ob 30-letnici osvoboditve

AKADEMSKI PEVSKI ZBOR »TONE TOMŠIČ IZ LJUBLJANE

Dirigent: Marko Munih

—o—

NAŠE SOŽALJE

Ob smrti našega dragega sodelavca in prijatelja Dušana Černeta izrekamo njegovim sestram in drugim sorodnikom naše srčno sožalje.

Uredniki in uprava Novega lista

—o—

Sožalju se pridružujejo Dušanovi kolegi na Radiu Trst A.

NAŠE ISKRENO SOŽALJE

Ob smrti Borisa Trampuža, bivšega generalnega konzula SFRJ v Trstu in zvestega prijatelja ter zagovornika teženj za mejskih Slovencev, izražamo njegovi družini iskreno sožalje.

Uredništvo Novega lista

GLOBOKO SOŽALJE

Ob smrti bivšega generalnega konzula g. Borisa Trampuža izrekam njegovi družini svoje globoko sožalje.

Zala Besednjak

TO NI BILO KOREKTNO

V torek je bilo v Gregorčičevi dvorani skupno protestno zborovanje vseh slovenskih višjih srednjih šol v Trstu proti divjaškemu fašističnemu vplomu v nižjo slovensko srednjo šolo v Dolini. Odobrili so resolucijo, ki primerno označuje fašistično barbarstvo.

Od tej priložnosti pa je nepričakovano in od mladine nepovabljen nastopil kot govornik časnikar Bogo Samsa, ki je izkoristil priložnost za grob polemičen izpad proti pesniku Edvardu Kocbeku v zvezi s knjižico, ki sta jop red kratkim izdala v založbi »Zaliva« Boris Pahor in Alojz Rebula. Ta dva bosta gotovo sama odgovorila na to čudno gesto, da se pred dijaki zbranimi v čisto drug namen, napada njihova profesorja. Vse prehudo nekorektnost, da ne rečemo kaj drugega, pa si je privoščil Samsa, ko je govoril o Kocbeku kot o nekakem sovražniku Jugoslavije in osvobodilnega boja (o niem, ki je bil med njegovimi začetniki, pobudniki in

organizatorji) in celo dejal, da bi bili lahko postali tisoči domobranci njegova vojska (!) ko bi bili ostali živi.

Dijaki so ostali začudeni in presenečeni. Tudi če so molčali, se večina gotovo nikakor ni strinjala s takim načinom polemike, ki zasluži ime obrekovanja velikega pesnika in misleca. Bogo Samsa, kot časnikar pri dnevnem listu pač ima na razpolago vse drugačne možnosti, da se javno loti polemike s Kocbekom, če meni, da je laž, kar je zapisal. To bi bilo pošteno, ne pa ga očrtni, nenavzočega, in mu jemati ugled in spoštovanje mladih. Tudi polemika ne sme iti preko meje dostojnosti ter se izroditi v žalitve.

Menili smo, da so taki načini, kot si ga je privoščil Samsa, že davno pregnani iz naše sredine, a zadnje čase se je zgodilo že več stvari, ki to zanikajo.

Ob smrti Dušana Černeta

Na veliko noč se je bliskovito razširila žalostna vest, da je v videmski bolnišnici po kratki a hudi bolezni umrl daleč naokrog znani slovenski javni delavec in časnikar radia Trst Dušan Černe. Številni njegovi prijatelji in znanci niso mogli verjeti, da se je od tega sveta za vedno poslovil človek, ki je bil prav do zadnjega poln življenja, nenehnega snovanja in do skoraj konca svojih dni celostno angažiran v našem zamejskem javnem življenju.

Pokojsnik bi 2. maja tega leta izpolnil 59. leto. Rodil se je v Trstu kot sin znane in zavedne slovenske družine, ki je bila doma z Vogrskega na Vipavskem. Gimnazijo je najprej obiskoval v goriškem malem semenišču, ki je v času med obema vojnama izoblikovalo celo vrsto primorskih intelektualcev. Zaradi fašističnega preganjanja družine se je izselil v Jugoslavijo, kjer je maturiral na ljubljanski klasični gimnaziji. Pravno fakulteto je nato obiskoval v Beogradu in ves čas bil aktiven v študentskih primorskih emigrantskih društvih in do nacističnega strahotnega bombardiranja Beograda v aprilu 1941 tajnik društva Julijska krajina. Na predvečer bombardiranja je zapustil jugoslovansko prestolnico in odpotoval v Zagreb po zaupni nalogi, ki mu jo je bil poveril takratni vodilni predstavnik primorskih študentov dr. Engelbert Besednjak. Iz Zagreba je odpotoval v Ljubljano in med okupacijo takoj začel po deželi organizirati odpor proti nacističnemu okupatorju.

Leta 1942 so ga fašistične oblasti aretirale in je moral več mesecev prebiti v zaporu talcev. Končno so ga internirali v taborišče pri Gonarsu. Med nemško zasedbo

naših krajev je ilegalno živel v Gorici. Po zlomu nacizma in fašizma je bil eden glavnih organizatorjev slovenskega kulturnega življenja v Gorici, pri čemer so prišle do izraza vse njegove organizacijske sposobnosti. Mnogi se še danes spominjajo odličnih dramskih in operetnih predstav v goriškem gledališču, ki so dejansko pomenile začetek novega kvalitetnega kulturnega življenja na Goriškem.

Kmalu nato se je zaposlil kot časnikar na tržaškem radiu, kjer je delal do leta 1954, ko so ga italijanske oblasti ob svojem prihodu v Trst kratkoma odpustile iz službe, čemur so botrovali izrazito politični razlogi. Šele s pravdo si je ponovno pridobil pravico do službe na tržaškem radiu, kjer je delal do svoje prezgodnje smrti. Po letu 1950 je postal zelo aktiven v Besednjakovi krščansko socialni skupini, ustanovil je Društvo mladih slovenskih izobražencev in ga vodil, in leta 1954 bil med ustanovitelji Novega lista. Več let je sodeloval pri našem časopisu, zlasti na kulturni strani, ter

si pridobil veliko zaslug pri organizaciji uprave lista. Leta 1962 je bil med ustanovitelji Slovenske skupnosti, kateri je izoblikoval njen narodnoobrambni statut. Več let je bil tudi tajnik Slovenske skupnosti in njen blaginjak. Po lanskem občnem zboru pa je bil izvoljen za predsednika nadzornega odbora.

Z Dušanom Černetom sta Slovenska skupnost in naša širša slovenska zamejska skupnost izgubili sposobnega in neutrudnega ter nesebičnega vodilnega člana, naš list pa dragocenega sodelavca in zvestega prijatelja. Zadnji njegov prispevek smo objavili na uvodnem mestu pred tremi tedni. V njem je Dušan Černe razgledano ocenil izid deželnih volitev na Koroškem in ob tej priložnosti tudi ponovno izpovedal svoje temeljno politično prepričanje, to je, nujno potrebo po samostojnem političnem nastopanju Slovencev na Koroškem in tudi pri nas.

Pokopali smo ga v sredo 2. aprila na goriškem pokopališču, kjer počiva v naši slovenski zemlji, za svobodo katere je toliko žrtvoval. Njegov spomin pa bo vedno živel med nami.

Sestanek izvršnega odbora Slovenske skupnosti

V petek dne 4. aprila se je na sedežu Slovenske skupnosti v ulici Macchiavelli, 22, sestal Izvršni odbor stranke. Tajnik stranke Dolhar je poročal o sestanku tajnikov leve sredine, pri katerem je prišlo do izraza dejstvo, da je prav odločni nastop predstavnikov SS na tržaški občini in pokrajini imel za posledico, da so se tudi so-

cialisti pridružili naprednejšemu stališču glede uporabe slovenščine v predstavniških telesih.

Razvila se je tudi razprava o razvoju gorskih skupnosti, pri čemer je bilo poudarjeno, da ima SS v kraški gorski skupnosti 9 predstavnikov in ne 7, kot je napačno poročalo dnevno časopisje. Bilo je tudi govora o izvolitvi vodstvenih organov v tej novi javno-pravni ustanovi, pri čemer je posebej prišlo do izraza dejstvo, da je njihova sestava odvisna tudi od zadržanja ostalih strank ustavnega loka, predvsem KPI in PSI. Vendar je bilo poudarjeno dejstvo, da imajo slovenski predstavniki v njej večino, spričo česar mora to samoumevno imeti tudi določene posledice na uradno rabo slovenščine v vseh njenih telesih.

Odbornik Tul je poročal o stikih za nadaljnjo razširitev deželnega koordinacijskega odbora SS na čim širši deželni okvir, povsod tam, kjer je doma slovensko prebivalstvo.

Odbor je tudi preučil zaskrbljujoče stanje v tržaškem javnem prevozu, posebno v zvezi s tarifami družbe ACEGAT, glede ka-

(Dalje na 7. strani)

Delo Slovenske skupnosti na Tržaškem

V sredo dne 26. marca 1975 se je sestal svet Slovenske skupnosti pod predsedstvom Zorka Hareja. Svet je razpravljal o vrsti vprašanj perečega značaja.

Glede kraških rezervatov je deželni svetovalec Štoka poročal o poti tega zakona skozi razne deželne komisije, ki so na njegov račun izrekle precej kritičnih pripomb. Prav tako so do zakona zavzele odklonilno stališče vse strokovne, predvsem kmetijske organizacije. Slovenska skupnost stoji trdno na načelu še nadaljnje obrambe interesov kraškega delovnega človeka in kmetovalca, ter bo vztrajala na tem stališču tudi v prihodnje.

Z ozirom na slovenske šolske okraje je bilo ponovno poudarjeno, da ima zanje izključno kompetenco dežela. V tem smislu so se izrazili tudi rimski forumi. Zato je jasno, da je takšen okraj mogoče ustanoviti, v kolikor bi se zanj zavzele stranke, ki imajo večino na deželni ravni, to se pravi, v kolikor te stranke pokažejo dovolj razumevanja za slovenske probleme. S svoje strani je Slovenska skupnost, v osebi svetovallca Štoke, takoj vložila zakonski osnutek, ki naj uresniči slovenske šolske okraje. Od deželne večinske levosredinske koalicije je sedaj odvisno, ali bo zakon sprejet.

Svet Slovenske skupnosti je vzel z zado-

voljstvom na znanje uspeh slovenske liste na obrtniških volitvah, ki si je v precejšnji meri povečala število glasov; čestita vsem izvoljenim in jim želi, da bi opravljali svojo javno funkcijo učinkovito in dosledno zap ravico in dobrobit našega obrtništva.

Nato se je razvila razprava o organizacijskih in finančnih vprašanjih naših športnih društev, katerih dejavnost se je vidno razmahnila in dosega zavidljivo količinske in kakovostne uspehe. Svet je izrazil mnenje, da je treba probleme, ki nastanejo s tem v zvezi, tekoče reševati v skladu s hotenji posameznih športnih organizacij, vendar ne v škodo trdnije enotnosti in povezave med njimi. Pred očmi moramo imeti predvsem nadaljnji razvoj in rast slovenskega športa v zamejstvu, te panoge, ki ima velikanski pozitivni učinek na našo delavsko, obrtniško in šolsko mladino v prostem času. Slovenska skupnost je pripravljena stopiti čimprej v stik z vsemi odgovornimi forumi in storiti s svoje strani vse, kar je potrebno za nadaljnji razmah našega športa.

Po temeljiti razpravi v zvezi z uporabo slovenskega jezika v javnih ustanovah je svet soglasno sklenil, da bo kritično preveril svoja stališča do levosredinskih odborov, če se ta problem ne reši v najkrajšem času.

GOSTOVANJE MLADINSKEGA GLEDALIŠČA
IZ LJUBLJANE

A. Lindgren
PIKA NOGAVIČKA

V torek, 15. aprila ob 17.15 - Zadnja ponovitev v Kulturnem domu v Trstu

Mali oglasi

DRUŽINA z majhnim otrokom išče pridno hišno pomočnico za pol dneva. - Plača po dogovoru. - Telefonirati od 14. ure dalje na 415.805.

Pogovor o Slovenski skupnosti in tesnejšem sodelovanju

V sredo dne 2. aprila sta se v Gorici sestali tajništvo in predsedstvo Slovenske skupnosti iz Gorice ter tajništvo in predsedstvo Slovenske skupnosti iz Trsta. Po daljši razpravi, ki je osvetlila različne politične probleme slovenske narodnostne skupnosti v deželi Furlaniji - Julijski krajini, predvsem v zvezi z uvajanjem gorskih skupnosti na kraškem in briškem področju, je bila izražena potreba o večji povezavi med obema pokrajinskima političnima skupinama v korist vsega zamejskega slovenskega prebivalstva. Poudarjena je bila nujnost, da se vzpostavi tesnejša koordinacija tudi na organizacijskem področju. Še enkrat je prišlo do izraza dejstvo, da Slovenci rešujemo svoje javne probleme najboljše takrat, kadar nastopamo enotno in samostojno, saj se je v praksi izkazalo, da uveljavljanje manjšinskih pravic še zmeraj naleti na tolikšno nasprotovanje, da ga težko uresničujejo politične formacije, ki nimajo pred očmi reševanje prvenstveno slovenskih vprašanj.

Obe politični organizaciji sta sestavili Deželni koordinacijski odbor Slovenske skupnosti, čigar naloga je tesnejše organizacijsko povezovanje obeh skupin in usklajeno politično delovanje. Za deželnega koor-

dinatorja je bil imenovan deželni svetovalec Štoka. Stalni člani odbora pa so Bratuž, Dolhar, Mljač, Paulin, Terčon in Terpin, namestniki pa Brešan, Harej, Šturm in Tul.

Na koncu seje so se novoizvoljeni odbor in ostali prisotni poklonili spominu dolgoletnega člana Slovenske skupnosti in predsednika nadzornega odbora Dušana Černeta, ki so ga zjutraj vsi prisotni spremili k zadnjemu počitku na goriškem pokopališču.

—o—

KMEČKA BANKA

Naš najstarejši slovenski bančni zavod v Gorici »Kmečka banka« je imela 22. marca svoj redni občni zbor.

Poročilo upravnega sveta za poslovno leto 1974 je podal predsednik Ksaverij Leban. Za nadzorni odbor jep a poročal Franc Gravner. Obe poročili so vsi navzoči člani potrdili.

Iz poročil posnemamo, da je znašalo bančno premoženje ob zaključku leta 1974 milijonov lir. Tu so vključeni tudi deleži članov, ki jih je vpisanih 87.

Hranilne vloge so se dvignile na dve milijardi 239 milijonov. Vloge na tekočih računih so znašale eno milijardo. Skupno vseh zaupanih sredstev je imela banka nad 3 milijarde 287 milijonov lir.

Promet se je v prejšnjem letu povečal za 30 odstotkov. Čisti dobiček pa znaša skoraj 34 milijonov lir.

Člani so sklenili, naj se od tega določi za dobrodelne namene dva milijona 71 tisoč lir; v rezervni sklad 31 milijonov, ostalo pa gre članom za dividendo.

POGREB

Prejšnjo sredo so v Gorici na svečan način pokopali našega znanega javnega delavca, časnikarja Dušana Černeta.

V stolnici sta slovesno maševala in opravila pogrebne svečanosti goriški in tržaški škofijski vikar msgr. Močnik in Škerl. Pri žalnih obredih in pogrebu so bili navzoči poleg sorodnikov, številni zastopniki različnih slovenskih društev, javni delavci ter slovenski in italijanski časnikarji.

Ob grobu je govoril predsednik Slovenske skupnosti iz Trsta dr. Harej. Za njim pa se je od pokojnika poslovil dr. Legiša v imenu njegovih sodelavcev na slovenski radijski časnikarski oddaji.

Pokojni Dušan leži v grobnici poleg očeta, njegov spomin pa bo še dolgo živel med nami.

SEJA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Pod vodstvom političnega tajnika Paulino se je v torek 1. aprila sestalo tajništvo goriške Slovenske skupnosti. V uvodnem delu seje je tajnik počastil spomin javnega delavca Dušana Černeta, ki je vsa leta deloval v vrstah Slovenske skupnosti na Tržaškem in je bil tudi njen politični tajnik.

Tajnik in odbornik Di Battista Roman sta obiskala za Veliko noč stavkajoče delavce I. ACEGO pod šotori na Travniku in jim v znak solidarnosti izročila velikonočni dar.

Dr. Šturm je poročal o štokovem osnutku zakona za šolske okraje, ki ga je nas predstavnik predložil v deželnem svetu. Slovenska skupnost izraža vso svojo podporo temu osnutku in poziva odgovorne činitele, naj ga po svojih močeh podprejo.

V razgovoru o pripravih na bližnje volitve je tajništvo sklenilo, da v kratkem času skliče sestanek novih volivcev (18-letnikov).

NASTOP DIJAKOV

Dijaki kl. liceja »Primož Trubar«, učiteljskega »Simon Gregorčič« in Trgovskega zavoda, zbrani na skupnem zborovanju 8. aprila 1975, ostro obsojajo fašistično provokacijo proti slovenski nižji srednji šoli »Simon Gregorčič« v Dolini. Ob tej priložnosti izjavljajo svojo solidarnost profesorjem, dijakom in neučnemu osebju prizadete šole.

Zahtevajo, naj sodne oblasti izsledijo dobro znane fašistične izzivače, ki že vrsto let nemoteno kalijo mirno sožitje med slovensko narodnostno skupnostjo in italijansko narodno večino. Zadnja fašistična provokacija na slovenski šoli »Simon Gregorčič« je jasno naperjena proti demokratičnemu gibanju nasploh. Provokacija brez dvoma dokazuje, da obstajajo v naši deželi organizirani krogi, ki skušajo na vse načine podreti idejo in izvajanje mirnega sožitja med dvema narodoma.

Te kroge ponovno najostreje obsojamo, saj so dedščina nečloveškega fašističnega obdobja.

Ob tridesetletnici osvoboditve izpod jarma naci-fašizma pozivamo vso slovensko in demokratično javnost v Italiji naj se odločno upre poizkusom, ki hočejo oživetiti tragično dobo fašizma.

—o—

GOSTOVANJE MLADINSKE GLEDALIŠČA IZ LJUBLJANE

PIKA NOGAVIČKA

V torek, 15. t.m. ob 10,30 v gledališču »G. Verdi« v GORICI

Maurice Hennequin in Georges Duval

ANATOLOV DVOJNIK

komedija v treh dejanjih

V torek, 15. t.m. ob 20,30 v gledališču »G. Verdi« v Gorici (Goriški abonma)

Števerjan

JUBILEJ

Števerjanci smo lahko ponosni, da v naši občini živi in deluje še nekaj mož, ki so po naših Brdih sejali semena prosvetnega in gospodarskega življenja, da je poglaval korenine globoko v domača tla in razpelo svoje veje visoko do neba.

Med temi možmi priznava vsa soseska kot enega prvih Franca Trpina, ki je 2. aprila obhajal svoj sedemdeseti rojstni dan.

Jubilant, še vedno mladosten in nasmejan izhaja iz številne domače kmečke rodbine, ki mu je že v mladosti vcepila globoke vere čut in pravega slovenstva duh.

Mladi France je začel svojo življenjsko pot kot trgovski vajenec in pomočnik. Pozneje si je ustanovil dom in lastno trgovino jestvin v Bukovju. S strokovno sposobnostjo in poštenjem jo je razvil v razsežno podjetje.

V najtežjih časih je marsikatera revna družina potrkala na njegovih vratih in ni nikoli prazna odšla. On pa še s kredo ni dolga zapisal.

Že takoj po prvi vojni je jubilar Franc poprijel za delo pri obnovi porušenega Števerjana. Z modro besedo in vztrajno roko je pomagal pri prebujajočem se prosvetnem delu. Pred črnim terorjem ni klonil. Ko je že pri prvih volitvah lipova veja razgibala svoje lističe, je bil Terpin med prvimi, ki so jo gojili.

Po drugi vojni, ko je bilo treba znova začeti, je bil med ustanovniki Kmečko-delavske zveze, ki še danes daje politično in gospodarsko usmerjenost števerjanske soseske.

Še danes je naš jubilar z modro besedo in trajno podporo resnična opora mnogih gospodarskih, prosvetnih in občekoristnih ustanov.

SESTANEK V ČEDADU

V Čedadu so se 3. aprila sestali na sežu društva »Ivan Trnko« ter Zveze slovenskih izseljencev zastopniki beneških kulturnih društev ter deželnega koordinacijskega odbora Slovenske skupnosti.

Za beneška kulturna društva sob ili navzoči Viljem Černo, Ado Kont, Dino del Medico, Emil Cenčič, Aldo Klodič, Valentin Simoniti in Marino Vertovec.

Slovensko skupnost pa so zastopli Dra-

go Štoka, Andrej Bratuž, Damjan Paulin, Marjan Terpin, Alojz Tul in Simon Prescheren.

Razgovor je bil o perečih problemih, ki zadevajo tako Beneško Slovenijo, kakor tudi narodnostne in socialne pravice vseh Slovencev v deželi Furlaniji - Julijski krajini.

Zastopniki beneških Slovencev ter Slovenske skupnosti so se dogovorili za nadaljnje in poglobljene medsebojne stike.

Zakaj sem glasoval proti

Ker sem glasoval kot član razsodišča proti podelitvi letošnje literarne nagrade »Vstajenje« tako, kot se je to zgodilo, kljub temu, da globoko spoštujem prof. Ubalda Vrabca, ga smatram za svojega prijatelja in sem prepričan, da zasluži kot glasbenik še vse drugačno nagrado, se čutim dolžnega, da to svoje ravnanje pojasnim, da se ne bi narobe tolmačilo.

Proti sem glasoval ne zaradi osebe prof. Vrabca, ampak zato,

ker je bila nagrada »Vstajenje« ustanovljena kot literarna nagrada (bil sem med njenimi ustanovniki), torej samo za taka dela, ki spadajo k pojmu literature ne pa tudi za druge umetnosti;

ker noben član razsodišča nima toliko glasbene izobrazbe in pristojnosti na glasbenem področju, da bi lahko odločal, katero glasbeno delo zasluži nagrado;

ker noben član razsodišča do sklepa o podelitvi nagrade sploh ni preučil nagrajenih del prof. Vrabca, ampak se je samo zanesel na sodbo osebe, ki je predlagala tako podelitev nagrade, a ni spadala k razsodišču;

ker je bila ta oseba povabljen od enega ali več članov razsodišča na sejo, na kateri naj bi bila sklenjena podelitev nagrade, brez mojega pristanka in vednosti, čeprav sem bil, kot rečeno, član razsodišča;

ker se je lahko smatrala navzočnost te osebe zaradi političnih in drugih funkcij, ki jih opravlja, za določen pritisk na člane razsodišča;

ker sem imel jasen vtis, da je bilap odelitev nagrade sklenjena že vnaprej in zunaj razsodišča, ki naj bi bilo to odločitev samo še formalno potrdilo;

ker so bili na kratko in brez prave diskusije odklonjeni tako moj prvi predlog, da bi podelili letošnjo nagrado »Vstajenje« založbi Slovenske kulturne akcije v Buenos Airesu ob njeni dvajsetletnici za njene zasluge (nad 70 knjig), kot tudi moji naknadni predlogi, da bi izbrali na-

grajenca izmed nekaterih avtorjev lani izdanih knjig, kot so Janko Messner, Irena Žerjal, Lev Detela, Mirko Kuncič in še kdo.

ker je zaradi vsega tega in še drugega nastala med člani razsodišča razdražena atmosfera, ki se je izrodila v živčnost, popolnoma v nasprotju z običajnim vedrim in slovesnim ozračjem na sejah, ko se je sklepalo o nagradi;

ker je bil z nevoljo odklonjen moj predlog, da bi ustanovili glasbeni krogi posebno glasbeno nagrado, ki naj bi bila kot prvemu podeljena prav prof. Ubaldu Vrabcu in naj bi se nato podeljevala po možnosti vsako leto;

ker bi se izneveril svojim načelom, če se ne bi uprl takemu pritisku, ko je znano, da sem se, kolikor je bilo le mogoče, do danes upiral vsakemu pritisku, pa naj je prihajal s katerekoli strani;

in ker moja zahteva, da se vnese v poročilo o podelitvi nagrade, da ta ni bila podeljena soglasno, ni bila sprejeta.

Izjavljam tudi, da odslej nisem več član razsodišča nagrade »Vstajenje«, kar pa sem sporočil ostalim članom razsodišča že prej in nima to neposredne zveze z letošnjo podelitvijo nagrade.

Franc Jeza

TO JE FAŠIZEM

Šolski otroci v Dolini zdaj vedo, kaj je fašizem: to so tisti, ki ponočiv lamljajo v šole in pustošijo po njih kot divjaki, kradejo in pišejo na table »W MSI« in žaljivke za Slovence! Ko bodo odrasli, pa bodo vedeli o fašizmu še veliko več.

To se je zgodilo eno preteklih noči v slovenski nižji srednji šoli »Simon Gregorčič« v Dolini. Slovenske in italijanske protifašistične, demokratične organizacije in stranke so izrazile zgražanje nad takim barbarstvom. Da so ga obsodile, nima niti pomena pisati, ker take stvari je vedno obsodil vsak pošten in pameten človek. Fašizem je prav to, kar je proti poštenju in pameti.

Prejeli smo

Spoštovani gospod urednik,

prosim, da v Novem listu objavite, da nima nobene osnove govorice, ki se širi med našim kulturnim občinstvom, češ da mi je bil prepovedan vstop v Jugoslavijo zato, ker so ob prehodu meje pri meni našli brošuro, katero sva s pisateljem Alojzom Rebulo izdala v počastitev sedemdesetletnice velikega Slovenca Edvarda Kocbeka. Kljub temeljiti tudi osebni preiskavi in kljub izčrpnemu in dolgemu pregledu vozila mi ni nihče mogel očitati zadevnega prekrška, čeprav po 4. točki listine PEN kluba, katerega sem član, vnašanje knjig v neko državo ne morem imeti za prekršek. Drži, da v Sloveniji nisem zaželen, a to zato, ker sem pobudnik pogovora z Edvardom Kocbekom in pobudnik objave tega pogovora v omenjeni brošuri.

Toliko v pojasnilo, zato da ne bo kdo ali v dobri veri ali zlonamerno, a vsekakor v škodo tako resnici kakor ugledu slovenske kulture, dajal duška svojim domišljijskim sposobnostim.

Hvala za gostoljubnost in iskren pozdrav.

Trst, 9.4.1975

BORIS PAHOR

—o—

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU
Kulturni dom

Maurice Hennequin in George Duval

ANATOLOV DVOJNIK

(Le Coup de Fouet)

komedija v treh dejanjih

v soboto, 12. t.m. ob 20.30 Abonma red B - prva sobota pop remieri

v nedeljo, 13. t.m. ob 16. uri Abonma Red C - prva nedelja po premieri

v sredo, 16.t.m. ob 20,30 Abonma Red D - mladinski v sredo

v četrtek, 17. t.m. ob 20,30 Abonma Red E - mladinski v četrtek

v petek, 18. t.m. ob 16. uri Abonma Red H

Boris Pahor

MINI DNEVNIK

Samo da tako fantaziranje nič ne pomaga. Ko gre Odisej v podzemlje, bi tudi rajši kot kravji pastir gledal sonce, ko bi mogel zapustiti deželo ranjkih.

Tako uživam mlado toploto zdaj in opazujem rdečo in razkano prst, da bi ugotovil, katere so tiste prvine, ki omogočajo bilki in trti in drevesu, da raste.

Kako nepopisno krivično pa bi bilo, ko bi znanjci iznašli počelo klitja in si podaljšali radost nad soncem, morjem, bori in brinjem.

6. januarja

Z Živko sva se odpravila v Kostanjevico. Mikalo me je, da bi videl dela Toneta Kralja. Saj njegove podobe poznam. Od Višarij do Katinare, od Lokve do Avbera; a vse drugače je, če imaš pred sabo izbor del v intimnosti zbranega prostora.

Spotoma sva se ustavila pri Janezu, ker sem želel vedeti, kako je z usodo *Prostora in časa*. Še zmeraj se nič ne ve, ali bo še izhajal ali ne; videti je, da so se razne politične in birokratske niti tako zapletle, da se ob tako zamotani štrni človek nikakor ne znajde.

Sončna pot proti Dolenjski. Diši po pomladi. V vozilu pa je gorkota poletna.

Kostanjeviški grad. Kljub popravilom in neurejenosti je vtis mogočen. Posebno vrste arkad. Nekoliko me spominja na ozračje samostanskih notranjosti, samo da ni tiste intimnosti. Dubrovnik. Firenze. A zamisel, da se v taki stavbi uredijo stalne umetniške zbirke, je sijajna. Vprašanje je, kdaj bo ves kompleks tako izdelan, da bodo umetnine živjele v naklonjenem okolju.

Jakac je bogat, a za moj okus preveč izdelan, tehnična dovršenost zmaguje in pušča gledalcu premalo prostora za domišljjsko udeležbo. Kraljev ekspresionizem pa je ves tako čudovito zviti, kot da bi ga neposredno zmučila doba. Če pomislim na njegovo upodobitev človeške tragedije za časa fašizma pri nas, mirne duše lahko trdim, da je edini upodablajoči umetnik iz slovenskega središča, ki bi se vživel duševno muko naših ljudi. Ne samo, ampak v Lokvi je celo Judežu dal Mussolinijev obraz in tako v protestu šel najdlje. V Kostanjevici bi rajši izbral kak kip, slike bi potrebovale več prostora. Morebiti imam tak vtis, ker sem vajen gledati Kraljevo delo iz razdalje. Saj smo na Višarje hodili tudi zavoljo njega.

Jože Gorjup je odkritje. To je Srečko Kosovel v slikarstvu. Velik mojster, ki odide v večnost pri petindvajsetih letih. Res je dosti vplivov in veliko prahodov, vendar je v vsem močna osebnost, ki spremeni v pesem vse, česar se dotakne.

A ko opazujeva razstavljene grafike, se v kotu zvrne polička in na podu se razleti slikarjev avtoportret iz mavca. Uslužbenec, ki pohiti v tisti del dvorane, se grabi za glavo, jaz pa ga tolažim, saj se je doprsna skulptura sesula na kose, ki jih je razmeroma lahko sestaviti. Kdor je polico pritrdil, ni upošteval, da bo morala nositi precejšnjo težo, tako se je eden od vijakov snel in kip je odtrgal poličko.

Nič hudega ne bo, restavrator bo spet združil posamezne kose; je pa vseeno človeku žal, da se tako godi s slikarjevo glavo, zdaj ko je našla dostojno mesto v tih sobani.

Ko sva se vozila proti glavni cesti, sva imela vtis, da je Dolenjska kar precéj zanemarjena. Vse ie, kakor da se nihče ni z ljubeznijo latil teh vasi, vse je površno, nekako začasno.

Sprašujeva se, če ni tega kriva vloga Dolenjske v vojnem času, njena bela usmeritev? Premalo poznam problematiko povojnega razvoja ter krajev, da bi lahko kaj tehtnega rekli.

Nekje se ustaviva, da si kar v avtu nadomestiva kosilo, ki sva ga preskočila, da bi lahko šla na Vipavsko, preden se vrneva domov.

(Dalje prihodnjič)

Sodobno kmetijstvo

Potrebna je odločnejša podpora Kraški zadružni mlekarni

Kriza živinorejske prireje je v naši deželi, sicer ne samo pri nas, tesno povezana z načinom prodaje živinorejskih proizvodov. Znano je, da imajo predelovalna industrija in trgovina ter posredniki pri mleku in mesu položaj na tržišču krepko v svojih rokah in tako kmeta, ob vrtočlavi podražitvi močnih krmil, gnojil in ostalih obratnih sredstev, še bolj dušijo. V takem stanju bi kazalo, da bo deželna uprava hitreje organizirala deželno zadružno odkup in zakol živine, predelavo in prodajo mesa in da bo izdatno podprla zadružne pobude na živinorejskem področju, ki si nameravajo organizirati tudi prodajo svojih pridelkov in proizvodov. Nedavno je tudi odbornik in podpredsednik deželnega odbora De Carli izrecno poudaril pripravljenost deželnega odbora, da podpre posebno tiste pobude na kmetijskem področju, ki težijo h komercializaciji t.j. prodaji pridelka.

Toliko bolj je nerazumljivo zadržanje deželnih oblasti do Kraške zadružne mlekarne in sirarne, katere bodoči pridelki so bili od vsega začetka zamišljeni za direktno prodajo kupcem. Za domači sir je pri nas veliko povpraševanje ne samo s strani meščanov, ki želijo kupiti pristen pridelek, ampak tudi s strani vseh tistih, ki organizirajo razne prireditve, vinske razstave, in podobno. Na tem področju je ne upravičen vsak sum, da bi pridelek ostal v skladiščih. Na to okolnost bi morali odločneje opozoriti deželne oblasti. Gre končno za pobudo, ki ima veliko in zagotovljeno tržišče na razpolago, kjer torej prodaja pridelka ne bi smela nikoli povzročiti težav, kot to na žalost velja za tiste mlekarne in sirarne, ki se nahajajo daleč od večjih tržišč. Vsako nadaljnje odlašanje (uresničitev pobude se vleče že vrsto let), bi pomenilo še nadaljnje obubožanje domače živinoreje. In če so na eni strani deželne oblasti tako zainteresirane za zaščito kraških značilnosti, kako to, da na drugi strani mirno prenašajo postopno uničevanje kraške živinoreje, katere ohranitev je pred-

pogoj tudi za ohranitev same tipične kraške pokrajine. Odgovorni deželni organi morajo končno javno povedati, kako utemeljujejo to svojo protislovno zadržanje, in sicer v dvojnem oziru protislovno zadržanje: na eni strani v razmerju do zaščite Krasa, na drugi strani do enega svojih temeljnih političnih izhodišč — podpora kmetijskim pobudam, ki težijo h komercializaciji pridelkov. Na odgovor jih je treba pozvati nemudoma, saj se sirijo dovolj vztrajno glasovi, da ne mislijo na noben način podpreti uresničitve kraške zadružne mlekarne in sirarne. Vsi slovenski dejavniki bi morali zato enotno in odločno podpreti napore domačih živinorejcev. Skrajni čas je, da nekaj ukrepejo.

—o—

APEL ČLANOV KRAŠKE MLEKARNE

Nedavno so se sestali člani upravnega sveta in nadzornega odbora Kraške zadružne mlekarne. Sestanku je prisostvoval tudi predsednik zadružne zveze »Federcooperative« dr. Miccoli.

Prisotni so ponovno izrazili svoje razočaranje nad odnosom deželne uprave do te, za kraško živinorejo, izredno pomembne pobude. Predsednik Alfonz Guštin je ugovarjal govoricam da bi za dnevno proizvodnjo mlekarne-sirarne bilo na razpolago komaj 30-35 stotov mleka. Izjavil je, da znaša skupna proizvodnja zadružne mlekarne 75-80 stotov mleka dnevno.

Člani Kraške zadružne mlekarne pričakujejo, da jih bodo poleg okoliških občin podprle še ostale krajevne ustanove, tako tržaška in pokrajinska uprava. Ker gre pri ustanovitvi Kraške zadružne mlekarne in sirarne za pobudo velikega pomena pri ohranitvi etnične družbene in gospodarske strukture tržaškega Krasa, člani zadruge pričakujejo, da jih bodo podprli in se zavzeli zanje vsi slovenski dejavniki, zlasti da jih bo močno podrl tržaški tisk.

Zagata ameriške politike v svetu

(Nadaljevanje z 1. strani)

Primorskem, kot doživljajo to danes Vietnamci, Kambožani in Kurdi.

Ameriška politika ni nikdar doumela in tem manj podpirala osvobodilnih gibanj v svetu, vedno se je skušala preko njih pogoditi z njihovimi zatiravci. Tako je podpirala kubanskega diktatorja Batista proti osvobodilnemu gibanju, ki ga je vodil Fidel Castro, in si tako zapravila Kubo. Tako podpira še danes barbarsko diktaturo na Haitiju in si bo zapravila tudi to deželo, ko se bo enkrat rešila diktature, enako kot si zapravlja tudi Dominikansko republiko. To dosledno preziranje osvobodilnih gibanj v svetu je tisto, kar je spravilo ameriško politiko vz agato in ob ugled pri svobodoljubnih

ljudeh. Nikoli ni nič vlagala v taka gibanja, nikoli jim ni zaupala, v nasprotju s Sovjetsko zvezo, ki jih je vedno podpirala. Danes žanjeta obe, kar sta sejali. Sovjetska zveza, ki je politično in denarno »investirala« v osvobodilna gibanja, ima danes simpatije revolucionarnega in tretjega sveta na svoji strani, ne glede na to, da je skušala osvobodilna gibanja pri tem, ko jih je podpirala, vedno instrumentalizirati v svoje namene; to je danes njen velik politični kapital v svetu. Združene države, ki so kazale vedno večje simpatije do diktatur in zatiravcev kot do zatiranih, pa doživljajo bankrot svoje politike in preostane jim edino to, da jo »revidirajo«, kot se previdno izraža simbol ameriškega »pragmatizma« in njegove polumijade, Henry Kissinger. Ko bi jo le!

S TRŽAŠKEGA

SESTANEK IZVRŠNEGA ODBORA

(Nadaljevanje s 4. str.)

terih prihajajo do izraza določene predvolilne mahinacije. SS je za to, da se čimprej ustanovi medobčinski konzorcij za javne prevoze, ki naj bi našemu delovnemu človeku v mestu in na podeželju nudil boljše in udobnejše zveze, ki jih ta nujno potrebuje pri svojem vsakodnevem delu. Politika odgovornih teles naj nudi boljše pogoje javnemu prometu nasproti privatnemu, ki ima škodljive posledice za družbo in okolje.

KER SE JIM SPLAČA...

Do kakšne mere gre nesramnost zasebnikov nedomačinov pri iznakaženju Krasa, je pokazalo zadnji čas več značilnih primerov, od »podzemeljske« (navidežno) vile, ki si jo je postavil na prepovedanem kraju ravnatelj neke tržaške banke, do lažnih rulotk (predfabriciranih hiš, ob katere so nekateri lastniki pritrdili avtomobilska kolesa, da bi se zdele take!). S takimi hišami se ugnezdijo na kakem travniku. Sodnika pretorja Bidoli in Trampus sta uvedla preiskavo proti takim kršivcem predpisov o zaščiti kraške narave. Mestni stražniki so odkrili doslej na področju tržaške pokrajine okrog dvajset takih lažnih »rulotk« in sodišču je prijavljenih kakih petdeset kršivcev, lastnikov in graditeljev. Vendar so predvidene kazni mnogo premile, kricvi jih poznajo vnaprej in zato vedo da se splača, ker malo tvegajo.

—o—

SHOD SLOVENSKE SKUPNOSTI V BOLJUNCU OSTRO OBSOJA NA- SILNO DEJANJE

V ponedeljek, 7. aprila so se v Boljuncu zbrali na širši sestanek člani in drugi simpatizerji Slovenske skupnosti iz dolinske občine. Razgovor je potekal o aktualnih vprašanjih, ki zadevajo zlasti slovensko narodnostno skupnost na Tržaškem in v deželi sploh, kot je uporaba slovenščine v vseh izvoljenih organih od občin do deželnega sveta, gorske skupnosti in pa kraški rezervati. Podan je bil tudi pregled nad delom področne sekcije stranke ter izdelan delovni program za prihodnje mesece.

Ob koncu so prisotni sprepeli sledečo izjavo:

»Slovenska skupnost iz dolinske občine z ogorčenjem obsoja nasilni vdor v slovensko srednjo šolo »S. Gregorčič« v Dolini in jemlje na znanje, da je policija odkrila vlomilca v obeh dveh mladostnikov. Vendar iz raznih okoliščin logično izhaja, da ima zadeva tudi politično ozadje. Zato poziva policijske oblasti, naj nadaljujejo s preiskovanjem v tej smeri ter z budnim zadržanjem preprečijo takšna in druga podobna početja.

—o—

DRUŠTVO ZA VARSTVO OKOLJA V DOLINI vabi

na predavanje prof. dr. Franceta Habeta - predstojnika Inštituta SAZU za raziskavo Krasa v Postojni:

LEPOTE KRASA IN NJEGOVO VARSTVO

Predavanje z diapozitivi bo v prostorih PD Valentin Vodnik v Dolini, v soboto 12. aprila t.l. ob 20.30.

Partijam, kot je današnja, se imamo zahvaliti, če je kraljevski igri doslej prizanesel najhujši sovražnik modernega buržuja, dolgčas.

Skoraj neznana sovjetska mojstra se pome-rita (Moskva, 1951. leta) v otvoritvi, ki je zaradi relativne starosti celo preveč raziskana. Splošna sodba o njej je, da obdrži črni v zameno zak meta trajnejšo pobudo. Seveda, če se črnemu pobuda izmuzne, je s kmetom manj in z razdrapano kmetsko postavo izgubljen. Zato se postavlja vprašanje: kako obdržati pobudo? Najbolj splošen recept se glasi: z grožnjami.

V partiji, ki jo imamo pred sabo, so te grožnje naslednje vrste: 1) zajetje bele dame in 2) neposreden napad na belega kralja, preden mu lastne figure priskočijo na pomoč. Oba motiva sta vzorno izpeljana.

KAPUSTIN - ČOJPIN Obramba dveh skakačev

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Lc4 Sf6, 4. Sg5 d5, 5. ed5: Sa5.

Na drugo možnost 5... Sd5: odgovori beli s 6. Sf7: Kf7, 7. Df3+ itd.

6. Lb5+ c6, 7. dc6: bc6, 8. Df3 (običajnejše je tu nadaljevanje 8. Le2) cb5, 9. Da8: Dd7! (poteza, ki vlija stari otvoritvi novega življenja), 10. 0-0 Sf3 (zanka okoli bele dame se zapira), 11. d4 Ke7!! (novo presenečenje), 12. de5: Lb7, 13. ef6: Kf6, 14. Se4+ Kg6, 15. Sc5.

Na to potezo, ki reši damo, je beli računal. ČČe sedaj 15. ... La8, 16. Sd7, če 15. ... De7, 16. Sb7, če 15. ... Lc5, 16. Dh8. ČČrni je prav to slednje izbral!

15. ... Lc5, 16. Dh8.

Nastala pozicija je polna humorja. Beli kralj je za rokadnimi kmeti, črni pred njimi in vendar je prvi neprimerno bolj izpostavljen kot drugi. Bela dama se je rešila, a to tako, da je zašla v slepo ulico. Belo damino krilo je nerazvito in zato odrezano od bojišča okrog bele rokade. Materialno je črni v absolutnem smislu na slabšem (trdnjava, kvaliteta in kmet manj), lokalno (v bitki za rokado) pa daleč na boljšem (dama in tri lahke figure proti trdnjavi in trem kmetom; ostale bele figure v tej bitki ne prihajajo v poštev). Izid je na dlani.

16. ... Se5, 17. Kh1.

Oglejmo si še kakšno »možnost«:

A) 17. Le3 Dg4, 18. f3 Le3+, 19. Kh1 Sf3. 20. Tf3. Df3, 21. gf3: Lf3: mat.

B) 17. Lf4 Dd5 z neizbežnim matom.

C) 17. Sd2 Dg4, 18. g3 Dh3 in mat v naslednji potezi.

D) 17. Te1 Dg4, 18. Kf1 Lg2+:, 19. Kz1 Lf3+ itd. V partiji je sledilo:

17. ... Lg2+:, 18. Kg2: Dg4+, 19. Kh1 De4+, 20. Kg1.

Sedaj je črni napovedal mat v petih potezah. In sicer:

20. ... Sf3+, 21. Kg2 Sh4+, 22. Kg3 (ali Kh3) Df3+, 23. Kh4: Le7+, 24. Lg5 Lg5: mat.

—o—

ZAKLJUČEK ŠAHOVSKEGA TURNIRJA
Š.d. KONTOVEL prireja, v sodelovanju s Tržaškim šahovskim društvom (S.S. Triestina)
ZAKLJUČNI DEL

II. moštvenega šahovskega turnirja Tržaške pokrajine v Mali dvorani Kulturnega doma v Trstu, ul. Petronio, 4, v soboto 12. aprila ob 16. uri. Sledilo bo nagrajevanje.

Dekle z zaprtimi očmi

15

Napisal Pierre L'Ermite

Prevedel Lovro Sušnik

»Kerubin gori postaja nestrpen. Pojdite, Marija! Ko se vrnete, nam boste vse podrobno pripovedovala, kar boste videla —!« — in slišala,« dopolni Celestin.

In res, v prvem nadstropju hiše se je vrigel mlad mož v večerni obleki v naslanjač. Bled kot je, s kolobarji okrog oči in trudnimi rokami, ima čisto takšen izgled, kakršen je res in kar je pravkar počenjal. Takoj spoznate v njem obiskovavca barov in nočnih zabavišč. Mont-martre je pustil na ovratniku, s šampanjvom omadeževanem, svoj znak; in smocking je ves siv od prahu plesišč... Obraz, tisti lepi obraz, kot je lasten bladeniču, se je osušil in podaljšal.

Za trudnim izrazom v obličju izžetega lahkoživca pa vendar lahko zaslutite močno naturo in celo nekaj kakor začetek napredka, odličen osnutek, zagon proti nejasno zaznanemu idealu.

To jutro je Ludvik Hughe do kraja zdelan. Vse na njem govori, da ne more več in da hoče poiskati v postelji spanec, ki popravlja človeške norosti. Lačen in žejen je spanja; zato pa je ponovno zvonil, hoteč pogoltniti kaj malega, nato pa leči.

S počasnimi kretnjami začne razvezovati vozec pri kravati in odpenjati ovratnik... toda v trenutku, ko namerava sleči smocking, se začuje plaho trkanje na vrata... Končno!

»Naprej!« zakliče s klejstnim glasom.

Vrata se odpro napol...

In pred moralno in fizično cunjjo človeško, ki se že Ludvik Hughe sam v tem hipu zaveda, da je, in namesto buldogastega obraza Melanijinega, ki ga je pričakoval, se prikaže kar najbolj ljubko, kar najbolj deviško obličje... V sekundi se začrta ta čistost na mrežnici, ki je še umazana od blata montmartske noči, liki rosna kaplja na gnilem sadu.

Ta pojava, ki ji opazi šele glavo, rame in lakete z roko, ki nosi ploščo, napravi na Ludvika Hughe tako močan dojem, da si z nagonsko kretnjo zapne ovratnik srajce in si kar na hitro spet zaveže kravato.

Zdaj kakor ukovan sledi preprosto ljubkim gibom, s katerimi razpostavi Marija Durand ploščo in prtiček na prvi miznici ki jo zagleda.

Ludvik Hughe se sprašuje:

Ai vidi stvari točno takšne, kakršne so?...

Ali pa je namera še v gosti megli svoje veseljaške noči?

Ali res stoji tu pred njim kar najbolj odlična gospodična, ne da bi ga sploh pogledala?

Ali pa je navadna služkinja?

Nedoločeno se spomni, da je njegova mati v resnici iskala te dni hišno in da je to verjetno ta-le, ki prihaja predenj...

Pa naj si bo že gospodična ali hišna, vsekakor mu je nerodno, da ga vidi ta svetla deklica takšnega, kot se vrača zjutraj s ponočevanja.

Ni si sicer še prav opomogel od osuplosti, vendar je še pravočasno odprl usta in vprašal, še preden je dekcle prejelo za kljuko, da spet odide:

»Ali ste mogoče vi naša nova hišna?«

»Ja, gospod.«

Kljub temu je v tem glasu taka odlika, da se Ludvik Hughe obotavlja izreči drugo vprašanje; bolj ga zamamlja kot pa izgovori:

»Kako vam je ime...? Hočem reči: Kako naj vas kličem?«

In se poskusi nasmehniti, čeprav čuti, da mora izgledati popolnoma neumno.

»Marija,« odvrne dekcle z isto ravnodušnostjo.

Nastane molk med tema dvema bitjema, ki sta tako daleč drugo od drugega!... Marija Durand, čakajoč besede, da jo odpošlje, če ne potrebuje več njene srežbe, Ludvik Hughe pa si ne upa zahtevati od te mladenke, da postreže njemu — izgubljenju.

(Dalje)

—o—

Iz Goriške

RODITELJSKI SESTANEK

Ravnateljstvo učiteljsišča »Simon Gregorčič« v Goriči sporoča, da bo v petek, 11. aprila 1975 roditeljski sestanek. Sestanek bo v risalnici učiteljsišča v ulici Croce, 3 ob 18. uri.

Starši dijakov učiteljsišča in tečaja za otroške vrtnarice ali njihovi namestniki so vabljeni, da se sestanka udeležijo.

pohištvo

KOZMAN

VABIMO cenjene odjemalce naj obiščejo **NOVO TRGOVINO S POHIŠTVOM** v Ulici Castaldi 3 v Trstu - Tel. 762966 (pri Trgu Garibaldi).

OGLEDALI si bodo med drugim edino razstavo na Tržaškem vseh vrst izdelkov z n a n e TOVARNE M E B L O (kmečke dnevne sobe, skrinje, kmečki koti itd.) in velik izbor kuhinj Podjetja CUMINI.